

## กรมพัฒน์ยกเว้นค่าธรรมเนียมบริการรับรองสำเนาเอกสารหอการค้าผ่าน DBD e-Service

5 ส.ค. 2568

กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจัดให้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมการให้บริการรับรองสำเนาเอกสารหอการค้า ผ่านระบบ DBD e-Service เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระให้กับผู้ประกอบการ และกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเห็นประโยชน์จากการใช้บริการผ่านออนไลน์ ดีเดย์ตั้งแต่วันที่ 1 ส.ค. 68 ที่ผ่านมา

นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า กรมได้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมการให้บริการรับรองสำเนาเอกสารหอการค้าผ่านระบบ DBD e-Service เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระผู้ประกอบการในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยได้เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 1 ส.ค.2568 ที่ผ่านมา โดยจะเป็นก้าวสำคัญในการส่งเสริมการทำธุรกรรมออนไลน์ของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะหอการค้าและสมาชิกหอการค้า ให้สามารถเข้าถึงบริการของกรมได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายมากยิ่งขึ้น สอดรับกับนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกสบายในการเข้าถึงบริการภาครัฐ

“การยกเว้นค่าธรรมเนียมการให้บริการรับรองสำเนาเอกสารหอการค้าในครั้งนี้ จะเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการเห็นถึงประโยชน์ของการใช้บริการผ่านระบบออนไลน์ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้บริการภาครัฐจากรูปแบบเดิม สู่การใช้บริการผ่านระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ โดยระบบ DBD e-Service สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกประเภทนิติบุคคล ซึ่งจะเป็นก้าวสำคัญในการผลักดันให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างสมบูรณ์”

ที่ผ่านมา กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้พัฒนาระบบ DBD e-Service มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการให้ครอบคลุมและเข้าถึงได้ง่าย รวมถึงเป็นแพลตฟอร์มครบวงจรสำหรับการทำธุรกรรมด้านนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนจัดตั้ง การนำส่งงบการเงิน การขอข้อมูลนิติบุคคลและบริการอื่น ๆ อีกมากมาย

โดยหอการค้าและสมาชิกหอการค้า รวมถึงผู้ประกอบการที่สนใจ สามารถใช้บริการรับรองสำเนาเอกสารหอการค้าผ่านระบบ DBD e-Service ได้ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย ผ่าน <https://ebiz.dbd.go.th/eservice-web/index.xhtml> เพื่อทำคำขอผ่านระบบ DBD e-Service >>

เลือกเมนูขอเอกสารหอการค้า >> กรอกเลขทะเบียน/ชื่อหอการค้า >> เลือกรับรองสำเนาเอกสาร >> สรุปรายการและยกเว้นค่าธรรมเนียม >> ดาวน์โหลดไฟล์เอกสาร ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ส่วนบริการข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ กองข้อมูลธุรกิจ โทรศัพท์หมายเลข 0 2547 5994 , 0 2547 5160 e-mail : onlinedocument@dbd.go.th และสายด่วน 1570

ที่มา : CNA (Commerce News Agency) <https://www.commercenewsagency.com/news/8194>

## เทียบสิทธิประโยชน์ภาษีให้นักลงทุนไทย อาเซียนหลังเส้นตายทรมป์

05 ส.ค. 2568

เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ด้านภาษี การถือครองที่ดิน การถือหุ้นให้นักลงทุนของประเทศ ไทยไทย และอาเซียนหลังทรมป์ประกาศผลเก็บภาษีนำเข้า

โดนัลด์ ทรมป์ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ได้ประกาศอัตราภาษีแบบต่างตอบแทน (Reciprocal Tariff) ที่เรียกเก็บจากประเทศในภูมิภาคอาเซียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประกอบด้วย

- ไทยเหลือ 19% จาก 36%
- เวียดนามเหลือ 20% จาก 46%
- อินโดนีเซียเหลือ 19% จาก 32%
- มาเลเซียเหลือ 19% จาก 25%

โดยจะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศต่างถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าสหรัฐฯในอัตราที่ใกล้เคียงกัน หรือแทบจะไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ดี ประเด็นที่สำคัญหลังจากนี้ก็คือเรื่องการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งแต่ละประเทศจะต้องงัดไม้เด็ดด้านต่างๆออกมาเพื่อจูงใจนักลงทุน

ทั้งนี้ “ฐานเศรษฐกิจ” จะพาไปดูข้อมูลการเปรียบเทียบการให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี การถือครองที่ดิน และการถือหุ้นกับนักลงทุนของแต่ละประเทศว่ามีจุดเด่นอย่างไรบ้าง

นายณฤตม์ เทอดสถีรศักดิ์ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ (BOI) เปิดเผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ถึงประเด็นการเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์การส่งเสริมการลงทุนของไทยกับกับเวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย โดยแยกเป็นสิทธิ์แต่ละด้าน ประกอบด้วย

## สิทธิประโยชน์ด้านภาษี

### ไทย

- ยกเว้น CIT สูงสุด 15 ปี
- ลด 50% สูงสุด 10 ปี
- ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักร
- ยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกและวัตถุดิบที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา
- สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมในมิติต่างๆ เช่น การลงทุนในพื้นที่เป้าหมาย การทำวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากรการส่งเสริม Local Content และแพ็คเกจพิเศษต่างๆ
- ส่งเสริมการลงทุนในลักษณะ Project based

ตารางสรุปการเปรียบเทียบปัจจัยด้านการลงทุนของไทย เวียดนาม อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

|                       | ไทย                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                            | เวียดนาม                                                                                                                                                                                                                                                                          | อินโดนีเซีย                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | มาเลเซีย                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |
|-----------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| สิทธิประโยชน์ด้านภาษี | <ul style="list-style-type: none"><li>- ยกเว้น CIT สูงสุด 15 ปี</li><li>- ลด 50% สูงสุด 10 ปี</li><li>- ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักร</li><li>- ยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกและวัตถุดิบที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา</li><li>- สิทธิประโยชน์เพิ่มเติมในมิติต่างๆ เช่น การลงทุนในพื้นที่เป้าหมาย การทำวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร การส่งเสริม Local Content และแพ็คเกจพิเศษต่างๆ</li><li>- ส่งเสริมการลงทุนในลักษณะ Project based</li></ul> | <ul style="list-style-type: none"><li>- ยกเว้น CIT สูงสุด 6 ปี</li><li>- ลดหย่อน CIT 50% สูงสุด 13 ปี</li><li>- CIT อัตราพิเศษตลอดระยะเวลาโครงการ</li><li>- ยกเว้นอากรนำเข้าสินทรัพย์ถาวร วัตถุดิบ/อุปกรณ์และชิ้นส่วนที่ใช้ในโครงการ</li><li>- สิทธิประโยชน์เชิงพื้นที่</li></ul> | <ul style="list-style-type: none"><li>- ยกเว้น CIT 5-20 ปี สำหรับโครงการในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีการลงทุนมากกว่า 30 ล้าน USD</li><li>- ยกเว้น CIT 50% 5 ปี และ 25% 2 ปี สำหรับโครงการขนาดระหว่าง 6-30 ล้าน USD</li><li>- ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบที่ผลิตเพื่อส่งออก</li><li>- สิทธิประโยชน์เชิงพื้นที่</li></ul> | <ul style="list-style-type: none"><li>- ยกเว้น CIT สูงสุด 15 ปี</li><li>- สามารถเลือกได้ระหว่างการยกเว้น CIT หรือลดหย่อนจากค่าใช้จ่ายทุน</li><li>- ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริม</li><li>- โครงการขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ระดับชาติรัฐบาลมาเลเซียสามารถพิจารณาให้สิทธิประโยชน์พิเศษเพิ่มเติม</li><li>- สิทธิประโยชน์เชิงพื้นที่</li></ul> |

### เวียดนาม

- ยกเว้น CIT สูงสุด 6 ปี
- ลดหย่อน CIT 50% สูงสุด 13 ปี
- CIT อัตราพิเศษตลอดระยะเวลาโครงการ
- ยกเว้นอากรนำเข้าสินทรัพย์ถาวร วัตถุดิบ/อุปกรณ์และชิ้นส่วนที่ใช้ในโครงการ
- สิทธิประโยชน์เชิงพื้นที่

## อินโดนีเซีย

- ยกเว้น CIT 5-20 ปี สำหรับโครงการในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีการลงทุนมากกว่า 30 ล้าน USD
- ยกเว้น CIT 50% 5 ปี และ 25% 2 ปี สำหรับโครงการขนาดและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการที่ระหว่าง 6-30 ล้าน USD
- ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบที่ผลิตเพื่อส่งออก
- สิทธิประโยชน์เชิงพื้นที่

## มาเลเซีย

- ยกเว้น CIT สูงสุด 15 ปี
- สามารถเลือกได้ระหว่างการยกเว้น CIT หรือลดหย่อนจากค่าใช้จ่ายทุน
- ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- โครงการขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ระดับชาติรัฐบาลมาเลเซียสามารถพิจารณาให้สิทธิประโยชน์พิเศษเพิ่มเติม
- สิทธิประโยชน์เชิงพื้นที่

## การถือครองที่ดิน

### ไทย

- หากได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI จะสามารถถือครองที่ดินเพื่อกิจการที่ได้รับการลงทุนได้ (กรณีปกติ ต่างชาติไม่สามารถถือครองที่ดินได้โดยตรง)

|                          | ไทย                                                                                                                                                                                                             | เวียดนาม                                                                                                                | อินโดนีเซีย                                                                                                                                                                                               | มาเลเซีย                                                                                                                                                                                            |
|--------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| การถือครองที่ดิน         | - หากได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI จะสามารถถือครองที่ดินเพื่อกิจการที่ได้รับการลงทุนได้ (กรณีปกติ ต่างชาติไม่สามารถถือครองที่ดินได้โดยตรง)                                                                      | - รัฐเป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมด นักลงทุนต่างชาติเข้าได้สูงสุด 50 ปี (ต่ออายุได้ถึง 70 ปีในบางกรณี)                        | - ต่างชาติไม่สามารถเป็นเจ้าของที่ดินได้ แต่สามารถได้รับสิทธิในรูปแบบ Hak Guna Usaha (HGU), Hak Guna Bangunan (HGB) สูงสุด 80 ปี รวมการต่ออายุ                                                             | - ชาวต่างชาติถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินประเภท Freehold ได้ในบางกรณี นอกเหนือจากที่ดิน Malay Reserve หรือที่ดินที่ถูกกันไว้ให้ชาวมาเลย์                                                                 |
| การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ | - ต้องปฏิบัติตาม Foreign Business Act ซึ่งจำกัดการถือหุ้นต่างชาติในบางกิจการ แต่หากได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ 100% ในกิจการผลิตและบริการหลายสาขา ยกเว้นกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ | - อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ 49 - 100% ในเกือบทุกอุตสาหกรรม ยกเว้นที่อยู่ใน "Negative List" เช่น การสื่อสาร ธนาคาร ฯลฯ | - ใช้ระบบ Positive Investment List ที่ระบุสาขาที่ต่างชาติสามารถลงทุนได้<br>- กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นแตกต่างกันไปตามประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ 20%-49%<br>- กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ห้ามต่างชาติเข้ามาถือหุ้น | - อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้น 100% โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมและบริการสมัยใหม่ (ICT, Digital, Manufacturing)<br>- ภาคบริการบางสาขา เช่น การศึกษาเอกชนหรือค้าปลีก อาจมีการจำกัดสัดส่วนการถือหุ้น (30%-70%) |

## เวียดนาม

- รัฐเป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมด นักลงทุนต่างชาติเช่าได้สูงสุด 50 ปี (ต่ออายุได้ถึง 70 ปีในบางกรณี)

## อินโดนีเซีย

- ต่างชาติไม่สามารถเป็นเจ้าของที่ดินได้ แต่สามารถได้รับสิทธิในรูปแบบ Hak Guna Usaha (HGU), Hak Guna Bangunan (HGB) สูงสุด 80 ปี รวมการต่ออายุ

## มาเลเซีย

- ชาวต่างชาติถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินประเภท Freehold ได้ในบางกรณีนอกเหนือจากที่ดิน Malay Reserve หรือที่ดินที่ถูกกันไว้ให้ชาวมาเลย์

## การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

### ไทย

- ต้องปฏิบัติตาม Foreign Business Act ซึ่งจำกัดการถือหุ้นต่างชาติในบางกิจการ แต่หากได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ 100% ในกิจการผลิตและบริการหลายสาขา ยกเว้นกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้

## เวียดนาม

- อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นได้ 49 - 100% ในเกือบทุกอุตสาหกรรม ยกเว้นที่อยู่ใน "Negative List" เช่น การสื่อสาร ธนาคาร ฯลฯ

## อินโดนีเซีย

- ใช้ระบบ Positive Investment List ที่ระบุสาขาที่ต่างชาติสามารถลงทุนได้
- กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นแตกต่างกันไปตามประเภทอุตสาหกรรมตั้งแต่ 20%-49%
- กำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ห้ามต่างชาติเข้ามาถือหุ้น

## มาเลเซีย

- อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้น 100% โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมและบริการสมัยใหม่ (ICT, Digital, Manufacturing)
- ภาคบริการบางสาขา เช่น การศึกษาเอกชนหรือค้าปลีก อาจมีการจำกัดสัดส่วนการถือหุ้น (30%-70%)

ที่มา : ฐานเศรษฐกิจ <https://www.thansettakij.com/economy/635093>

# ถอดรหัสนโยบายการค้า ‘ทรัมป์’ บนความ ‘ย้อนแย้ง’ ในตัวเอง

วันที่ 6 สิงหาคม 2568

A demonstrator holds a placard depicting U.S. President Donald Trump during a protest against tariffs on Brazilian products imposed by U.S. President Donald Trump, outside the U.S. Consulate in Sao Paulo, Brazil August 1, 2025. REUTERS/Amanda Perobelli

**คอลัมน์ : เศรษฐกิจโลก**

**ผู้เขียน : ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์**

กล่าวกันว่าการกำหนดนโยบายใด ๆ เพื่อบังคับใช้ในประเทศหนึ่ง ๆ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เนื่องจากมีนโยบายน้อยมากที่สมบูรณ์แบบ โดยปราศจากต้นทุน ไม่มีผลกระทบเชิงลบใด ๆ เกิดขึ้นตามมา ดังนั้น สุดท้ายแล้วในกระบวนการกำหนดนโยบาย จึงมักกลายเป็นการปรับเปลี่ยนและบริหารจัดการ เพื่อให้แน่ใจว่า เป้าหมายที่ต้องการบรรลุถึงของนโยบายต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงกันได้ ไม่ขัดแย้งกัน หรือการบรรลุวัตถุประสงค์หนึ่ง กลายเป็นการทำให้ การบรรลุเป้าหมายอื่น ๆ ยากขึ้น หรือเป็นไปได้ยากที่จะบรรลุ

นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ชี้ว่า นโยบายการค้าของประธานาธิบดี “โดนัลด์ ทรัมป์” เต็มไปด้วยความขัดแย้งซึ่งกันและกันอยู่ในตัวนโยบายเองเยอะมาก โดยเฉพาะเป้าหมายหลักสำคัญที่ทรัมป์เคยประกาศเอาไว้ว่า นโยบายการค้าใหม่ที่ใช้อัตราภาษีศุลกากรเป็นเครื่องมือหลัก ต้องการบรรลุ ก็คือการสร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศโดยการเรียกเก็บภาษีนำเข้า, การลดการขาดดุลการค้าและการฟื้นฟูอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศขึ้นมาใหม่อีกครั้ง

ในระยะยาว หากทรัมป์ประสบความสำเร็จในการฟื้นฟูอุตสาหกรรมให้กับเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ก็หมายความว่า อเมริกาจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าน้อยลง เพราะผลิตได้เองมากขึ้น ซึ่งหมายถึงว่า ภาษีนำเข้าจะลดน้อยลงตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากอเมริกายังเก็บภาษีนำเข้าได้ในปริมาณสูงมาก ก็เท่ากับว่า ยังจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าต่าง ๆ อยู่มาก ซึ่งเท่ากับว่า การขาดดุลการค้ายังคงสูงลิ่วอยู่เช่นเดิม ในขณะเดียวกัน การฟื้นฟูอุตสาหกรรมย่อมไม่ประสบผลสำเร็จ

ความย้อนแย้งในทำนองนี้ยังปรากฏให้เห็นในบางภาคส่วนของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกา ตัวอย่าง เช่น นโยบายการขึ้นอัตราภาษีการนำเข้าสินค้าภายใต้วาระ “อเมริกามาก่อน” ของทรัมป์ จะทำให้วัตถุดิบที่ต้องนำเข้าต่าง ๆ แพงขึ้น

ผลก็คือ อเมริกาไม่มีทางที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันเป็นผู้นำ “เอไอ” ของโลก หรือแม้กระทั่ง การฟื้นฟูอุตสาหกรรมของประเทศ และการลดการขาดดุลการค้าอีกด้วย

สิ่งที่เกิดขึ้นจริงก็คือ รัฐบาลอเมริกัน ประกาศแผนปฏิบัติการเพื่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และลดอุปสรรคของการพัฒนา เอไอในประเทศออกมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แต่ในเวลาเดียวกันกลับประกาศขึ้นอัตราภาษีนำเข้าทองแดงและผลิตภัณฑ์ทองแดง เป็น 50% ช่มชู้จะเรียกเก็บภาษีเพิ่มสำหรับสินค้าพวก เซมิคอนดักเตอร์ระดับก้าวหน้าเพิ่มอีก 25% โดยหวังจะกระตุ้นให้เกิดการผลิตทั้งทองแดงและเซมิคอนดักเตอร์ขึ้นภายในประเทศ

ปัญหาก็คือ ทรัมป์ไม่เคยมองข้อเท็จจริงที่ว่า การผลิตสินค้าเหล่านี้ในเชิงอุตสาหกรรมนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นได้ชั่วข้ามคืน ผลการศึกษาวิจัยชิ้นหนึ่งของเอสแอนด์พี ระบุว่า กว่าเหมืองทองแดงเหมืองหนึ่งจะเริ่มต้นการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมได้ จำเป็นต้องใช้เวลานานเกือบ 17 ปี ทำนองเดียวกัน การผลิตเซมิคอนดักเตอร์ ก็ต้องใช้เวลานานปีกว่าๆ จะเริ่มต้นได้ สิ่งที่ทรัมป์ดำเนินการไปจึงกลายเป็นอุปสรรคหรือ เครื่องกีดขวางกั้นสำหรับการเป็นผู้นำโลกเอไอของสหรัฐอเมริกาด้วยซ้ำไป

ความขัดแย้งในตัวเองในนโยบายการค้าของทรัมป์ ยังเห็นได้ชัดในกรณีที่ทรัมป์ ต้องการให้มีการฟื้นฟูอุตสาหกรรมการผลิตขึ้นภายในประเทศ แต่กลับขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากแทบทุกประเทศทั่วโลก โดยไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ว่า ราวครึ่งหนึ่งของสินค้านำเข้าของสหรัฐอเมริกา เป็นสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อการผลิตภายในประเทศ และเท่ากับเป็นการทำให้ราคาสินค้าที่ผลิตในอเมริกาหลายอย่างแพงขึ้น โดยอัตโนมัติ และเป็นการทำลายขีดความสามารถในการลงทุนเพื่อสร้างอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกา ลงโดยไม่รู้ตัว

อีกตัวอย่างที่ช่วยให้เห็นความย้อนแย้งในตัวนโยบายการค้าของทรัมป์ได้ชัดเจน ก็คือ การเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ เข้ามาลงทุนภายในอเมริกา และการพยายามเพิ่มการส่งออกของอเมริกาด้วยการทำให้ค่าเงินดอลลาร์อ่อนค่าลง การลงทุนในสหรัฐอเมริกาของประเทศอย่างญี่ปุ่น หรือสหภาพยุโรป ตามข้อตกลงการค้าที่ทรัมป์ขึ้นชมนักหนานั้น ไม่ได้เป็นผลดีต่อการลดการขาดดุลการค้ากับประเทศนั้นๆ ลงแต่อย่างใด

นักเศรษฐศาสตร์ยืนยันว่าทุกๆ ดอลลาร์ที่แต่ละประเทศชนเข้ามาเพื่อลงทุนในอเมริกานั้น ได้มาจากการขายสินค้า หรือไม่ก็ขายบริการให้กับสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น ซึ่งนั่นหมายความว่า การลงทุนยิ่งมากขึ้นเท่าใด การขาดดุลย่อมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น และในขณะเดียวกันการลงทุนดังกล่าวจะสร้างแรงกดดัน

ให้ค่าเงินดอลลาร์ปรับตัวสูงขึ้นโดยธรรมชาติ เพราะเป็นที่ต้องการมากขึ้น ไม่มีวันที่จะทำให้ดอลลาร์อ่อนค่าลงอย่างที่รัฐบาลต้องการ

รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ภายใต้การนำของทรัมป์ ดูเหมือนจะประสบผลในการเจรจาการค้า ทำให้นานาชาติทั่วโลก ยอมจำนนกับพิกัดอัตราภาษีศุลกากรใหม่ของทรัมป์ โดยไม่ได้โต้แย้งหรือตอบโต้สาเหตุสำคัญที่เป็นเช่นนั้น ไม่ใช่เพราะข้อเท็จจริงบ่งชี้ว่าควรเป็นเช่นนั้น แต่เป็นเพียงเพราะบรรดาประเทศเหล่านั้น ยังไม่มีทางเลือกที่ดีกว่าในการเข้าถึงตลาดสหรัฐอเมริกาในเวลานี้เท่านั้น

สิ่งที่ต้องคำนึงต่อไปก็คือ การยอมจำนนดังกล่าวนั้น ไม่ได้เป็นเครื่องการันตีว่า สหรัฐอเมริกาหรือทรัมป์ จะประสบความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ตามวาระที่เคยวาดฝันเอาไว้แต่อย่างใด ตรงกันข้ามกลับเสี่ยงที่จะพังครืนลงมา เพราะความขัดแย้งในตัวเองของนโยบายเหล่านั้น

นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์จำนวนไม่น้อยเชื่อว่า อีกไม่ช้าไม่นาน ทรัมป์จะเผชิญหน้ากับความเป็นจริงที่ว่า การบริหารจัดการความย้อนแย้งในตัวนโยบายของตนเอง ยุ่งยากและปวดหัวมากกว่าการกำหนดและบังคับใช้นโยบายเหล่านั้นในตอนแรกมากมายนัก

**ที่มา : ประชาชาติธุรกิจ <https://www.prachachat.net/world-news/news-1859303>**